

[Hasle.]

overordentlig lavt Renteniveau. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Hvad er det for Lande?). Den højtærede Minister spørger, hvad det er for Lande. Jeg skal nævne dem: London 2 pCt., Paris 3 pCt., Antwerpen 2½ pCt., Zürich 1½ pCt., Amsterdam 2 pCt., Stockholm 2½ pCt., Oslo 3½ pCt., Helsingfors 4 pCt. Den højtærede Minister vil vel indrømme mig, at det er temmelig lave Renteniveauer i Forhold til det danske. Dertil kommer yderligere — og det er der karakteristiske for Situationen —, at samtidig med at dette meget lave Renteniveau er omkring os, forhindrer vi, at dette lave Renteniveau slaar igennem i Danmark; det har ingen Sinde nogen Regering, mig bekendt heller ikke nogen Venstregering, forsøgt at gøre.

Jeg glæder mig i øvrigt over de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte i den Anledning, for jeg forstod, at den højtærede Indenrigsminister ikke afviste Tanken om at faa disse billige Penge ind i Landet, jeg synes bare, det har varet alt for længe, inden man har sat Sagen i Gang. Men det skal jeg lade ligge, hvis den højtærede Regering vil gaa ind derfor.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Elgaard omtalte den Letsindighed, hvormed jeg skulde have behandlet Rentespørgsmaalet paa et vist Tidspunkt. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed at se efter, saa tror jeg, han vil se, at jeg i hele den Periode, hvor dette Spørgsmaal var til Behandling, Gang paa Gang sagde til Rigsdagen, baade dette høje Ting og det andet høje Ting, hvilke enorme Vanskeligheder der var forbundet med at gennemføre den Rentepolitik, der da var Tale om, og at det kun var muligt at gennemføre den, hvis man vilde give Regeringen visse Midler i Hænde i saa Henseende. Men i øvrigt kunde man jo spørge, hvilke Ulykker der skete, skønt man ikke vilde give os disse Midler i Hænde. Hvilke Ulykker skete der? Ja, der skete kun den „Ulykke“, at der i hvert Tilfælde her i Danmark blev gennemført den største Konvertering, der nogen Sinde er gennemført, nemlig 600 Mill. Kr. Det blev dog i hvert Fald Resultatet deraf.

Saa siger det ærede Medlem til mig angaaende min Udtalelse om Muligheden af, at han skulde slutte sig til Forslaget her, at jeg maa have glemt, hvilken Magtfulde Regeringen sidder inde med, naar jeg havde udtrykt mig saadan, at hvis det ærede Medlem vilde være med, kunde der komme noget

ud af det. Ja, det Udtryk brugte jeg jo ikke i den Forstand. Jeg regnede virkelig med, efter hvad det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen havde sagt, at der nok skulde komme noget ud af Forslaget. Det, jeg tænkte paa, da jeg brugte Udtrykket, var, at det skulde lykkes for mig at føre det ærede Medlem over paa Dydens Vej. Det var det, det drejede sig om. Men straks jeg siger, at det ærede Medlem kan komme med i Vognen, blot han vil stille sig paa det, han selv erkender er den fornuftige Mands Ræsonnement i denne Sag, møder det ærede Medlem med helt nye Betingelser for at gaa med. Saa opgiver jeg det ærede Medlem, men jeg tager en Ting med mig, nemlig det ærede Medlems Erkendelse af, at for de smaa Lejligheds Vedkommende er Lovforslaget berettiget. Det var det, der laa i det ærede Medlems Udtalelser før.

Angaaende Rentespørgsmaalet remsende det ærede Medlem Hr. Hasle op, hvor lav Diskontoen var andetsteds, og det ærede Medlem fik jo nogle flere Tal med, end jeg havde nævnt — jeg ved ikke, om det skete ved, at det ærede Medlem fik nogle flere Byer med fra samme Lande, som jeg havde nævnt, men ellers var det i det store og hele de Lande, jeg havde nævnt, Sverige, England og Holland. Det er vist rigtigt, at Norge siden den Opgørelse, jeg havde, er gaaet ned med ½ pCt. Der har været den samme Bevægelse paa dette Omraade i Norge, som der i det hele taget har været med Hensyn til Obligationskurser og Rentesatser her siden Udgangen af 1937.

Det ærede Medlem sagde, at man kunde jo heller ikke sammenligne, for Diskontoen her i Danmark var jo ikke Udtryk for den Rente, der maatte betales. Jeg ved ikke hvad det ærede Medlem mener med den Bemærkning, for det tror jeg dog gælder i alle Lande. Naar man taler om et Lands Rentefod, er det jo for saa vidt en Række Satser, man tænker paa. Det er jo ikke saadan, at Diskontoen i et Land er Udtryk for et Lands Rentefod i Almindelighed. Alle de forskellige Arter af Udlaan, det drejer sig om, har forskellig Rente. Men det lykkelige er sket for Danmark, at siden det sidste Omslag i vor Økonomi omkring Midten af 1937 har vore Erhvervsforhold, vor økonomiske Styrke over for Udlandet, vor Samhandel med Udlandet bevæget sig i den gunstige Retning, at ogsaa Renten er nedadgaende, Obligationskurserne stigende. Den Bevægelse, som det ærede Medlem siger er saa vigtig, og som jeg er enig med det ærede